

Дариградъ е изворъ на сензационни (впечатлителни) романи, каквото до нейдѣ му прилича само Венеция; за него въобще доста се е писало; но рудникътъ на неговото очарователно и таинствено богатство едва е наченатъ. На найдивниятъ този предѣлъ въ свѣтътъ облъснали сж се два духа велики, но съвсѣмъ различни: духътъ Источенъ, и духътъ Западненъ. А тази борба разсвѣтлява я, като съ бенгалски огънь, издишането и предсмъртната агония на едно съвсѣмъ развратено Царство. Сега, кога приближава да удари великий исторически часъ на Истокъ и когато всичкитѣ поглѣди на свѣтътъ се обръщатъ къмъ тѣжкий болникъ на брѣговетѣ Босфорски, мисля че не би се чели безъ любопитство нѣколко картини отъ послѣднитѣ дѣнье на издишащата държава.

Срѣщу Нова година 1876.
